

23. apr. 1971

FAKTA

Dato:

23. apr. 1971

Sidetæl:

Notes 71 bd 2 s. 29-46

Paris

23-4-71.

Meget dybt, for opbeholdet, hvor at "Red + Blue" i den som jeg har arbejdet med de sidste uger, er en blindegade. Men man må prøve at klargøre sig hvorfor.

Den mest generende kendsgerning er, at hvad en man end vender og drejer det bliver der som dominans hele om et billede - et maleri, om ikke i anden betydning som dog i rent fysisk - som objekt.

Denne kendsgerning kan ikke undgå at virke generende da den skaber en konflikt mellem den oprindelige ide og produktet. Ideen der jo netop er en fortælling af den billedmæssige æstetik. En pointe af at produktet uventet vil blive opfattet som et billede - et maleri, er at man ikke kun undgår at beslutte sig om det eller den billedmæssige æstetik over for objektet af sig selv, i kraft af dette, nægter den oprindelige ide. Den oprindelige ide kommer

17-4-85
Simpelheten i de til orde, eller
for under alle omstændigheder
vanskeligt ved det.

Med andre ord, i kraft af
et produkt og træder (ses som)
et kunst objekt vil hele den
færdigheds verden der er knyttet
til et sådant objekt træde
i funktion.

Dette er kendt gennemmellem
produktet og beskueren, men lige-
-så gennemmellem kendt gennemmellem
opstør mellem producenten og
produktet. Hvis den oprindelige
idee skal respekteres: at det
drejer sig om et (tilfældig) valgt
færdigt og en neutral struktur
for elementer, at beviser at disse
elementer "i sig selv" er betyd-
-ningsløse, at det ikke er
hvordan de ser ud, men
hvorfør de bruges der, det

væsentlige af til hvad de
bruges der er det væsent-
-lige, hvis den ide skal
respekteres er hvordan de
er man afstør fra enhver
manipulering med de valgte
elementer (ses som man er
af og konstruering af færdigt

Uombrination af form, støjhed
og struktur) men man alene
anvende elementerne som de
er. Det vil betyde at man
fringes til at præsentere en
serie næsten ens produkter hvor
det bliver et uvidensligt spørgsmål
- moud om der findes to eller
tyve. Det eneste man her har
opmoud er at vise hvor
langt det er muligt at ned-
-præge, neutralisere den billed-
-mæssige del. Trods at
soudant nul punkt med figur
man ikke billedobjektet.
Man - vi der ideens hæng,
den s moud?
Ideen havde også det uspelte
at vise at kunsten ikke op-
-stvar i kraft af de sædvanlige
elementer (form og farvestruktur)
og at disse delene er men-
-trale transportører af den
kunstneriske tanke - et kunstner
ikke siges i objektet, men i
forstillingerne om tingene, det,
problemløst sou vel som med-
-tugende. Man selve produktet
bliver en hindring for at
disse forstillinger bliver, og den
-bare, du alene det til stede -
-værelse leder bort fra den -

begrebet malerkunst står i
vejen.

Selve ideen er i sig selv den
budsord for en konflikt, at
ville formåge malerkunsten via
maleriets (billedets) teknik,
men overser at alene denne
teknik en tomatiske med flere
fures stillinger om malerkunst.

Det betyder at denne teknik
ikke kun bringes uden der
gøres indretning med sig til be-
grebet maleri. Udgangs punk-
tet var jo netop at man
ville udover malerkunstens
rent æstetiske begrebs verden,
fordi man mente den i dag
ude af den de brugte for
rent konventionelle og livs-
fjerne æstetiske begreber.

Der er også andre årsager
til at man vil benytte
billedkunsten. Selve objektets
karakter af et begrænset om-
råde (de fire afgrænsede billed-
sider) den kunstneriske tanke
af hængighed af den objekti-
vet og, som sagt, de derfor
fuld og den kunne forbindes.

Desuden betyder der til billed-
objektet rent socialt, men me-

- Skæbnefulde fenomener men som
kunstner i dag ikke kan acceptere
- lærer (også selv om man ikke
er social politisk engageret),
i følge billedets uundværlige
karakter af kunstobjekt ind-
går det uundværligt i en
billed af kommercielisering,
deraf følgende fysiske indlemning
og en uundværlig isolering,
det bliver automatisk, i
selve det offentlige det pro-
fessionelle, en del af kunst-
verden, hvilket i dag alene
til sig en verden af specia-
lister og kunstsphære. Disse
kunstnere i trossen er ikke
alene fremmede for den kunst-
neriske tanke, men også ved
nærmere eftersyn den direkte
fjender. Det er ikke kunsten
der skal kæmpes, som
anti-kunstnere kæmper, og
hvor man hele den fysiske
verden der omgiver den.
Og det er den i virkelig-
heden kunst fjendske verden
man giver sin attribut til
ved at operere med be-
grebet malerkunst - kunst-
objekt - maleri. Den "Ryd

+ "Bløde" ideer er opstået hos mig
som en følge af at jeg i
modsetning til conceptualismen
i lykke mener det er muligt at
materialisere den kunstneriske
tanke uden et mindste maalt
af en eller anden form for
materialitet - at det i lykke er
møgt helt at udvandre
objektet. Problemet bliver da
søve vel produktionens som med-
-tagelses forhold til objektet,
og her har billedobjektet
og de ovenfor nævnte grunde
at søve indlysende handicaps.
Dog - det egentlige problem
er selve kunsten, begrundet
helt uden om de uoverensstemmende
begreber der idag kædes ved
dette begreb.
Det sprogs maalt som med
uærlig stædighed ved blivende
- de diskuteres og er; hvad er
kunsten? For hvad er alle
kunsten være noget særligt
(i lykke noget særligt, fint - særligt
værdifuldt - særligt oplysende -
særligt mystisk). Det er min
overbevisning, uden egentlig
at kunne begrundes den, at

Kunsten maa være en egoisme,
en drift, en aktivitet hos
menneket som er uudslet-
telig for dette at være men-
neske. Men hvad den ene ego-
isme helt præcis er stoor
den dag i dag ubesvaret
kon. Alene visse tilfælde ser
er mulige (og i den ene kends-
gerning ligger mousten en
af kunstens definitioner).

7. og tror at kunst først og
først maa være leg - uden nytte-
værdi, uden hensigt, formaal,
hensidder, praktisk legitimeret,
absurd - overflødig.

Kunstens overflødighed - dens
karakter af ledighed (set i
forhold til det værelses praktiske
materialistiske, nødvendige, væsent-
lige sider) er dens væsent-
ligste funktion. Og som der
for nu kunsten i dag afs-
rive sig fra det konventionelle
kammerielle kunstbegreb
der er bygget omkring den,
kædet i maa den drives ud af
fuldst.

Hvis kunst er menneskets
leg og legelyst, maa kunstne-
ren ikke være en erhvervs-
drivende, kunstner ikke maa

profession, men man næsker der
hvor lidt lidt sig at gøre legen
til livets væsentlige indhold
i håbet om at de ved at
holde legen i gang kan gøre
sådanne mange som måske vil
at lege med, ikke kunstne-
rens leg, men hver en kunst
man næsker helt personlige.
Jeg har længe haft en drøm,
men som alle drømme er
denne også luftig ukoordination-
bet og svor at ukoordination-
ser, den er drømme er at
den menneskelige verden, men-
nesheds omgivelser - hvor sagt
den verden i lever i, der skul-
de kunsten være en permanent
af den strøm, ikke i form af
firmantet socialdemokratiske
kunstformidling, ikke i form
af ukoordinationelle kunstobjekter
af distribueret ud til fulde,
i det hele taget ikke ved at
manipulere med begrebet
kunsten og fulde, men en
ting der var til stede uden
at være bemærket, men
til stede som en menneskelig
selvfulgelyk. Dette er for
menneskelig en utopi, men en

et kopi som danner et positivt
grundlag for ens arbejde.

Det ovenstående som jeg
skriver i morgen synes jeg stadig
i det store og hele har gyf-
-dighed - men, i lyset af
dagens har jeg tænkt på
om, ikke hele problemstillingen,
i sær set på et helt personligt
synspunkt, kunne være falsk
eller i hvert fald betragtet på
en forkert måde.

Set på et socialt, kunsthisto-
-risk synspunkt er det rigtig
at materiale, på grund af alle
de konventioner det historiske ar-
bejde med i dag føles u-
-lidt ubehageligt.

Ser man derimod problemet
på et helt personligt, altså
helt præcist, midtpunkt er
det, ikke sikkert de on første
argumenter med materiale hel-
-der.

For det første er kunsten ^{er} for
mig, ikke lig med materialet,
dette er en betænkning hvormed
det er muligt at realisere
kunstneriske tanker, og på ingen

moude værdifulde end alle
andre konkrete tekniske.
Spørgs-målet om maleriets
moderne gyldighed bliver der-
for særligt vigtigt for mig, da
jeg ikke tillægger det nogen
speciell betydning.
Jeg kan simpelthen lide
at fremstille de moderne bille-
der bl. a. fordi det hjælper mig
nærliggende at tænke og handle
i dette materiale.
Det kan derfor eller dog, der-
for ikke spille nogen rolle
for mig om hele den gyldige
verden ønsker dette at male
for en gyldig teknik, til-
med har jeg fuldt moude
gjort mig de negative sider
ved maleriet kendt og er
derfor ikke sødy udvalgt for
at blive indfængt af dem.
Maleriets teknik har for mig,
forden dette at den tilfreds-
stiller mig, den tilfreds-
stiller mig (i det mindste sød-
ledes som jeg ønsker at an-
vende den) som ^{billedet} objekt ad-
skiller sig fra alle andre
objekter. Det er i evident

grad, nærmest a priori, at kunst-
-objekt og klassificerer sig
-derudover derved inden for
kunstens tanke om værdi, at
-det via denne egenstændige som-
-tidig placerer sig inden for
kunstkonventionen er en kends-
-gerning man hele tiden må
være sig bevidst og medbe-
-de.

7. sig mener at kunst er
kunst og ikke bare værdi
og det derfor er en fordel at
-objektet unformelt placerer
sig inden for dette om værdi,
i det øjeblik man bevæger
sig inden for dette, ved f. eks.
at udvælge alt muligt til
kunst, har man selvfølgelig
-selv kunstpunkten. Et eksempel
-til det kan Marcel Duchamp's
prose-urteille kun blive
kunst og så at kunst miljøet.
Fordelen ved malerens teknik
er derfor, for mig, at den
består af at gøre om givel-
-serne om givelsen om værdi,
et felt hvori kunsten, uforstyr-
-ret af omgivelse og materia-
-liserer sig, at dette om værdi;

billedet er fremstillet med
furrestoff der ikke er noget
udover sin egen materielhed,
og at det er muligt at lade
furren beholde denne integritet.
Min brug af materialets tekniske
bestreber sig paa følgende:
at nedbringe de kvantitative
-ner som knytter sig til be-
-grebet maleri - malerkunst
ved udelukkende at handle
mig til de uventede elementer
(furre - form - struktur) materielle
saglighed og ikke billed-
-dem nogen betydning ud-
-over dem selv. Det jeg søger
er ikke en aestiske deforma-
-tion af formen - men det
modsatte - en materialisering
der ikke er besejret paa
hvordan den ser ud, men
hvordan den fremfører - furren
og strukturen vælges ikke for
skønhedens, men for funktio-
-nens skyld.
Dette kræver at der kan gøres
rede for hvad man i dette bil-
-jældet mener med begrebet
funktion.
Jeg vil prøve at opstille det

i følgende punkter:

1. At der er noget for sig selv at se på - et punkt - et område, som man holder sig til bevidst - hvad dette er, og hvordan dette ser ud er underordnet.

2. Man det skal brods alt have en synlighed - men den synlighed skal være neutral eller neutraliseret, den må ikke påføre sig selv umiddelbart med andre områder - der end de vises neutralitet. Hvis den re neutralitet brydes af hvad man mener om alting - om de forbindelser eller associationer - ikke - fungerer til det ikke.

3. Objektets tilstedeværelse - her er at det adskiller sig fra andre kendte objekter og man holder andre punkter og vænner end disse, det er i kraft af at det ikke har nogen præcis funktion eller noget beviseligt formål. Neutralitetens funktion består i at beskueren støver helt frit over for dette objekt. Man se på det og luge i det hvad man ønsker, at

objektet ikke nogen bestemt
nogen form for ovenstående
- bud - is for is kom mer
en definition nærmere ved
at betegne det som et
meditations objekt.

Senere.

I nogen af de to oven-
stående reelle gestalter er rigtig
tilfredsstillende, de strikter begyde
nogen visning, men rummer
ikke det centrale.

Og hvad er så det centrale,
eller i det mindste det centrale
problem? For mig er det, og
har længe været en manglende
overbevisende begrundelse for
at forstå kunstobjektet, lille-
der. Måske findes en sådan
begrundelse ikke, måske er
den selvtalende nødvendig.

Jeg har ingen drift, retning
af social, end sig selv
vækkelse, is for is ikke is
her - nogle budskab is nød-
vendig is mere af med, men
alligevel føles det uhilps-
stillede hver dag som en

beskæftigelse at veje for fremmer
og som uheld af mod hinanden -
den varierer og kombinerer med
den end og med en stærk
følelse af at om man varierer
og kombinerer - prøv den ene
eller den anden måde kan
være hjælp som hjælp og i
den sidste ende bliver et
askehist eller end og et rent
som også bestemt spørgsmål.
For mig er det hele et
forfærdelig indviklet problem,
for jeg har en drøm om at
den kunstneriske handling skal
være noget som foregår i nuet
i tid og rum - en proces og
ikke et objekt en begivenhed
som f.eks. en dre begivenhed
der i sig selv er andre v.s.v.
i en lang mediereaktion.
Man prøver at vil det være
müdig for mig som sidder
i solen her i min stue i
Paris uden forbindelse med
det mindste som kan liges
ved en distributions an
Kommunikations müdig?
Man prøver at se
sit uheld som fuldkomment

Kendt og meget som den er,
og ikke som man kunne
ønske den skulle være.

Min situation er følgende:
Jeg sidder her i Paris, isoleret,
uden forbindelse med fransk
andsige internationalt kunst-
liv og de deraf følgende
distributioner og økonomiske
møder. Jeg er for ensidigt,
for enkelt, for lidt praktisk
som flere har gjort, at skabe
min egen form for økonomi-
kation faktisk ved så simpel
en ting som at benytte port-
velser eller lignende møder
der sker uden for enhver,
jeg vil føle at jeg trænger
mig selv, at jeg beklæde folk
med ting og sagde de ikke
forsker at blive beklædet
med - det er som man siger,
imod min natur!

Men findes der da ikke mulig-
heder som helt umiddelbart
skaber til min disposition?

De er små, ja minimale,
men de findes.

Hver gang jeg ude fra og fortæller

Lid i at skrive en artikel,
have noget for Radio eller
Fjernsyn, ~~troude~~ deltag
i den ene eller anden form
for manifestation bør j's be-
handle det som en ren
kunstnerisk opgave - behandle
det som en lejlighed til at
meddele mig kunstnerisk.
Det som nu gælder hvis j's
tilbydes en udsmyknings-
opgave alt (breve - forhånd-
-løste - beskrivelser - o.s.v.) den
vedrørende bør være en
kunstnerisk ting.
Hingeledes bør deltagelsen i
en hvilken som helst jelles-
-udsmykning i alle led være
en kunstnerisk manifestation.
Desuden står et omroude
som liggerbreve anvend for
mig - lige som j's kan skrive
artikler o.l. til blade og
tidsskrifter.
(Endelig er der Ghindlemis-
-smit postkort til Clausen)
Der er, ganske vist spældant,
Knut og Perov, Plakat,
Skitse - og Breve - ~~alt~~

i gennem alle disse har jeg
målt ved for at skabe en
proces - en aktivitet i det
og rum.

Det er naturligvis ikke
nogen sænderlig stor aktions-
-radius, men den er der.
Man bør altid sæge mulig-
-hederne i og ud fra den situa-
-tion man står i, og ikke i
en utopisk ønske situation.

Paris

25-4-71

"J'etuis beaucoup trop in-
-dependant pour adhérer
vraiment à aucun de ces
mouvements comme pour me
lier étroitement à quiconque,
artistes, critiques, marchands
ou amateurs --. J'etuis trop
préoccupé de moi et de
moi-même, je ne peux avoir
de contact avec l'extérieur
-- Je peindrais à ma façon.

Serge Churchome.